

Landets Vedkommende anslog til, hvis den i det oprindelige Lovudkast foreslaaede Fordeling skulde finde Sted, at ville repræsentere en Kapital af 13,000 Rdl. Man vil altsaa, hvis denne Beregning er rigtig, hvad jeg ikke betvivler, kaste hderligere c. 20,000 Rdl. over paa Statskassen. Hvis jeg var kommen til det Resultat som det ærede Udvalg, at Nykjøbing By virkelig her har handlet ufornuftigt og virkelig ikke formaaer at give det Tilskud, som den selv har foreslaaet, saa vilde jeg sige: Dette Foretagende hviler paa en feilagtig Betragtning af Forholdene; da de stedlige Interesser, som her ere saa overordentlig overveiende, ikke kunne taale at give Mere, end der er foreslaaet af det ærede Udvalg, saa er det ikke et Foretagende, paa hvilket vi her paa Samfundets Vegne kunne ofre saa overordentlig Meget, offere 103,000 Rdl. foruden en betydelig Byrde for Fremtiden, hvortil endda ovenikjøbet kommer, at en af de Interesser, som er allervigtigst for Samfundet, men som ganske sikkert ikke repræsenteres igjennem os, nemlig Postforbindelsen, kun kan afgive 10,000 Rdl. Alle disse Momenter vilde for mig have ført til at sige: Dette Foretagende er ikke modent, og jeg vilde da være kommen til det Resultat, at man maatte opsætte det indtil videre. Jeg skal derfor ganske sikkert stemme imod Udvalgets Forslag, men hvis vi skulde komme til det, der er forelagt af Regjeringen, skal jeg stemme derfor; thi den Betragtning gjør sig ikke gjældende hos mig, at de stedlige Interesser ikke kunne hde det, som er blevet tilbudt, og vi vilde da atter omtrent komme til det, som er det virkelige Resultat af at betragte dette Foretagende som et Hovedlandeveisarbejde; at der blev paalagt Holland-Falsters Stift 45,000 Rdl. Denne Sum nærmer sig jo nemlig det Beløb, som er opført i det oprindelige Udcast, om det end ganske sikkert der, hvad jeg ei heller anseer for umotiveret, foreslaaes fordeelt paa en noget anden Maade.

Ree: Jeg kan paa ingen Maade være enig med den ærede foregaaende Taler. Jeg

skal villig indrømme, at der ligger endeel Bilkaarlighed til Grund for den Maade, hvorpaa Udvalget har indstillet Sagen, men det forekommer mig dog, at man i det Hele er gaaet ud fra et fuldkommen rigtigt Princip, om man ogsaa kan være noget i Tvivl med Hensyn til den Maade, hvorpaa de forskjellige Summer ere fremkomne. Jeg skal fremdeles villig indrømme, at det kan synes, som om Thinget opkaster sig til en Slags Formynder for Kommunen, men jeg troer alligevel ikke, at denne Behreidelse er fuldkommen korrekt. Derfor den ærede Taler havde anvendt dette Argument imod Regjeringen, saa vilde jeg have givet ham Ret; thi den høitærede Indenrigsminister er i et ganske andet Tilfælde end Thinget; han kunde, da Tilbudet fra Nykjøbing fremkom, paa ingen Maade tilbyde bedre Vilkaar, end Kommunen selv havde tilbudt. Ganste anderledes stiller Sagen sig her i Rigsdagen; den er den egentlige Bevillingshaver, og det maa være dens Sag at gaae frem efter de almindelige Principer, som den engang har anseet for de rigtige. Naar altsaa Nykjøbing af Hensyn til særlige Interesser har tilbudt sig at udrede et Vidrag, som det efter Ret og Retferdighed ikke kan tilkomme Byen at udrede, saa kan jeg ikke indsee, at Thinget paa nogen Maade skulde være bunden ved et saadant Løfte eller handle rigtigt ved at modtage det. Derimod troer jeg, at man, uanseet de forskjellige Tilbud, der maatte indkomme fra Kommunen, enten de ere for ringe eller for høie, altid skal følge det samme Princip. Jeg kan heller ikke see rettere, end at den Maade, hvorpaa Udvalget har tænkt sig denne Sag ordnet, nemlig i Overensstemmelse med Veianordningen af 29de September 1841 § 15, er fuldkommen korrekt; det forekommer mig, at denne Bro ikke er Andet end et Veianliggende, kun i større Stil, og man kunde, i Modsetning til den ærede sidste Taler, gjerne gaae lige den modsatte Vej og sige: Nykjøbing Kommune og, om man vil, Mon arkiet burde aldeles intet Tilskud give. Saaledes som Sagen nu foreligger, er der imidlertid efter min Mening ingen